

[Knud Kristensen.]

og jeg tror, at den socialdemokratiske politiske Ordfører og Formand gjorde disse Ord til sine, at det var Argumenter, det nu kom an paa; hvis man kunde anføre Argumenter, der var stærke og vægtige nok, saa kunde de tages i Betragtning. Ministeren benytter sig ikke af Argumenter, han nøjes med Paastande. Det er selvfølgelig ogsaa det letteste, men det fremmer jo ikke en saglig Diskussion.

Ministerens paastaar ogsaa, at Valutaordningen har øget Beskæftigelsen herhjemme, og han henviser til, at der fra 1932 til 1935 er kommet flere i Arbejde i Industrien. Ja, men hvis man skal bevise noget i saa Henseende, saa maa man tage hele Samfundet i Betragtning. Vi har aldrig benægtet, at man gennem saadanne stærke Beskyttelsesforanstaltninger kunde fremme Beskæftigelsen inden for visse Virksomheder, men vi har sagt, at i mange Tilfælde vil det resultere i, at andre Virksomheder bliver mindre konkurrencedygtige, og derfor stiger Arbejdsløsheden i disse Virksomheder.

Det, som skulde gøres op, var altsaa, om den samlede Beskæftigelse var stigende, og om det var Valutaordningens Skyld; men dette undlod Ministeren endogsaa at gøre et Forsøg paa at bevise, og efter min Opfattelse kan der heller ikke føres Bevis herfor. Det er selvfølgelig let, og det er bekvemt at tage alt det til Indtægt, som man synes er en Fordel for Samfundet, og sige: Se, det har vi gennemført, det er sket i den Tid, vi har regeret — og lægge alt det, som er ubehageligt, over paa Forholdene udefra. Fra 1929 til 1932, da det gik nedad, hed det: Det er Forholdene, det er Krisen ude i Verden, det kan vi ikke drages til Ansvar for. I Perioden 1932—35 lød det: Det er vor Politik — uden at man undersøgte, om ikke Forholdene ude i Verden ogsaa havde bedret sig. Det er i Sandhed en let Maade at forherlige sin Politik paa, men det er ikke noget, der er sagligt underbygget.

Ministerens paastaar fremdeles, at den gældende Valutaordning er nødvendig af Hensyn til vor Handelsafsætning, af Hensyn til vor Eksport, af Hensyn til Beskæftigelsen og af Hensyn til vor Valutas Stilling. Han paastaar det, men han beviser intet deraf. Jeg paastaar, at den Valutaordning, vi har, ikke er nødvendig, hverken af Hensyn til vore Handelsforhold, af Hensyn til Beskæftigelsen eller af Hensyn til Valutaens Stilling. Jeg paastaar, at den i mange Tilfælde har virket lige modsat, og jeg tillader

mig i Modsætning til Ministeren at anføre nogle Grunde derfor.

Med Hensyn til Handelspolitikken henviser jeg til det Forslag, som Venstre stillede for et Aars Tid siden; dengang kunde hverken Ministeren eller Ordføreren paa-vise, at i Henhold til disse Bestemmelser kunde vore Handelsaftaler med Udlandet ikke opretholdes og ikke effektueres — og det kan de selvfølgelig ogsaa. Der er givet al fornøden Bemyndigelse til Ministeren og til det Kontor til at fordele Indkøbene paa de Lande, som vil købe hos os, og derigennem aabnet Vej for vor Eksport til Udlandet; ja, der er endogsaa i højere Grad aabnet Adgang hertil end gennem Regeringens Forslag, idet det har vist sig, at dette System i Praksis i mange Tilfælde — det saa vi under Udnyttelsen af Tillægskontingenterne med Tyskland — stiller sig hindrende i Vejen for den fulde Udnyttelse af Afsætningsmulighederne over for Tyskland.

Med Hensyn til Beskæftigelsen har vi i vort Forslag ogsaa foreslaaet, at hvis der var Erhverv, der var i særlig Grad haardt ramt, kunde der ydes dem Hjælp fra det øvrige Samfunds Side. Man maa nemlig huske paa, at ved denne Afspærring over for Udlandet, ved denne Beskyttelse tjener det danske Samfund som Helhed intet. Hvad vi tjener nationaløkonomisk ved vor Eksport, det er det, det koster i Udlandet, uanset om vi træffer Foranstaltninger, saa at de, der producerer, faar noget mere. Det, vi tjener ved at benytte vore egne Varer i Hjemlandet, er akkurat det, vi sparer ved at gøre disse Indkøb i Udlandet, ikke en Øre mere tjener det danske Samfund derved.

Derfor kan man gennem disse Foranstaltninger efter min Opfattelse kun opnaa at fordele Krisens Byrde eller Fordele noget mere retfærdigt, og det var dette, vort Forslag tog Sigte paa. Regeringens Forslag tog Sigte paa lige det stik modsatte, nemlig at beskytte dem, som er mindre haardt ramt af Krisen, derved øge Uligheden Erhvervene imellem og derigennem i Virkeligheden hindre den størst mulige Beskæftigelse i vort Land. Gennem Landøkonomisk Driftsbureau's Beregninger af Forrentningsprocenten har vi en 16—17-aarig Erfaring for, at efter som Eksporterhvervenes Vilkaar gaar op eller ned, falder eller stiger Arbejdsløsheden næsten automatisk. Derfor vilde vort Forslag i saa Henseende være langt mere betryggende og langt mere formaalstjenligt, naar det drejer sig om at fremme Beskæftigelsen. (Formanden rin-